

Virago Star

NUMMER 2

juni 2006, jaargang 12

AGENDA 2006 VIRAGO STAR CLUB NEDERLAND

JUNI

- 25 Regio 3, Road Wolves, **toerrit** om 11.00 uur vanaf 'T Schuurke
Regio 4, RoadRats, **Vroege Vogel rit** (zie het artikeltje in dit Magazine)

JULI

- In juli is er geen Regio café in regio 4, RoadRats, i.v.m de vakanties
2 Regio 5, WestCoast Hogs, **Haring rit**, vanaf regiocafé Landzicht, Zoeterwoude, vertrek 12.00 uur

AUGUSTUS

- 11 t/m 13 Regio 3, RoadWolves **Rally** (zie het artikeltje van de Roadwolves in dit Magazine)
27 Regio 4, RoadRats, **toerrit** vanuit café Lief tinck, Muiderberg, om 10.00 uur aanwezig en om 13.00 uur Regiocalfé
25 t/m 27 Regio 5, WestCoast Hogs, **Weekend camping Solasi** in Noordwijkerhout (zie het tornado artikeltje in dit Magazine)

SEPTEMBER

- 8 t/m 10 Jaarlijkse **Nationale Rally**. (zie de flyer in dit Magazine)
16 Regio 3, Road Wolves, **nachtrit** (zie het artikeltje van de Roadwolves in dit Magazine)
24 Regio 3, Road Wolves, **toerrit** om 11.00 uur vanaf 'T Schuurke
Regio 4, laatste RoadRats **toerrit van het jaar**, om 10.00 uur aanwezig, café Lief tinck, Muiderberg. Dit wordt een lange rit, dus om 13.00 uur is er geen Regiocalfé

OKTOBER

- 29 Regio 3, RoadWolves, **Boerenkool rit** (meer info volgt)

WEET JE IETS VOOR DE AGENDA?
LAAT HET DE REDACTIE
EN DUS DE LEDEN WETEN!

REGIO CAFÉS

Regio 1/2 Groningen, Friesland en Drente

Elke 3e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in Café Berend Botje, Stationsweg 13 te Zuidlaren.

Regio 3 Overijssel, Gelderland en Flevoland

Elke laatste zondag v/d maand vanaf 12.00 uur (in de zomer maanden vanaf 10.00 uur) in ons eigen clubhuis 't Schuurke bij Jan en Ans Teunissen achter het huis aan de Klaverdijk 4, 7021 HJ Zelhem. (Als er een toerrit op de agenda staat, vertrekt deze om 11.00 uur)

Regio 4 Utrecht en Noord-Holland

Elke 4e zondag v/d maand vanaf 13.00 uur in Café Lief tinck aan de Graaf Florislaan 2 te Muiderberg.

Regio 5 Zuid-Holland en Zeeland

Elke 1e en 3e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur bij Café Restaurant Landzicht, Verlaatsweg 5 te Zoeterwoude.

Regio 6 Noord-Brabant en Limburg

Elke 1e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in Herberg De Zwaan, Mgr. v. Oorschootstraat 2 te Heeswijk-Dinther en elke 3e zondag v/d maand vanaf 12.00 uur in Café Piet de Wit, Markt 13 te Asten.

Elke keer is het best wel weer spannend. Krijgen we wel genoeg kopij voor het Magazine binnen. Een hele tijd gebeurt er niets tot helemaal niets en dan als de sluitingsdatum er aan zit te komen, komt er toch weer van alles binnen. Helaas is het nog steeds vaak van dezelfde schrijvers. Maar het is toch weer gelukt.

Een verslag van het Reuland weekend in België, de Snakes Rally en nog veel meer. Ton van de Coevering zag tot zijn grote verbazing de snelheidsmeter van zijn Dragstar op de voorkant van het maart nummer prijken. De redactie wist niet dat het om Ton zijn motor ging. Ton kennende moest hij hier toch even op reageren. Je vindt het in dit Magazine met foto. Zoek de verschillen ten opzichte van de vorige foto.

Rond het verschijnen van dit Magazine, we

doen ons best om het op tijd de deur uit te krijgen, zitten velen van ons in Denemarken bij de Internationale Rally. Mocht je deze rally op de een of andere manier hebben moeten missen dan kun je het nog eens dunnetjes over doen in september.

Op 8, 9 en 10 september hebben we weer onze eigen Nationale Rally 2006.

Aan de andere kant van dit Magazine vindt je de flyer met de benodigde informatie

O ja, enne ondanks dat we het Magazine weer hebben kunnen vullen is iets schrijven voor het Magazine nog steeds niet verboden.

Muchias leesplezier,

Rob

Sluitingsdatum voor kopij:

15 augustus 2006.

In principe kan van deze datum NIET worden afgeweken, dus houdt er rekening mee.

Alle gegevens in dit blad zijn zorgvuldig vergaard. De redactie kan echter geen verantwoording nemen voor tussentijdse wijzigingen in gegevens, onjuistheden in de informatie, alsmede zet- en/of drukfouten en uit deze informatie voortvloeiende contacten en overeenkomsten tussen de lezers van dit blad en de daarin vermelde instanties en/of personen.

De redactieleden zijn:

Rob en Daniëlle Blokker

Op de eerste dag van april van dit jaar is de jaarlijkse ALV gehouden en één van de agenda

punten was de verkiezing van een nieuw bestuur. Dit bestuur heeft de taken als volgt verdeeld:

Han van Grinsven	Voorzitter
Walther Paris	Vice voorzitter, PR en (Frans sprekende) buitenlandse contacten
Peter Lucas	Secretaris en (Engels sprekende) buitenlandse contacten
Rob Hoogendoorn	Penningmeester
Wim Gijsbers	Road captain en (Duits sprekende) buitenlandse contacten

(De hoeveelheid buitenlandse contacten vallen misschien op, maar er is dan ook erg veel buitenland)

In de ALV werd een statutenwijziging voorgesteld, maar er waren helaas niet genoeg stemgerechtigde leden aanwezig om de wijzigingen in stemming te brengen. Daar moet dus een nieuwe vergadering voor worden belegd. Een werkgroepje zal de tussentijd benutten om nog eens te kritisch te kijken naar de noodzakelijke en gewenste aanpassingen in de statuten en in samenhang daarmee in het huis-houdelijke reglement. Maar daarover in een later stadium meer. De contacten met Yamaha zijn weer aangehaald en deze zijn positief verlopen. De VSCN krijgt jaarlijks een bijdrage voor het magazine en beurzen en er zijn plannen om de introductie van de Midnight Star gezamenlijk te doen. Tevens staat er op de site van Yamaha bij de cruisers een link naar onze website. Ook met OBP Group/LOOT is contact opgenomen om nog eens te kijken naar mogelijkheden om voor VSCN leden een

interessante en voordelige verzekering af te sluiten.

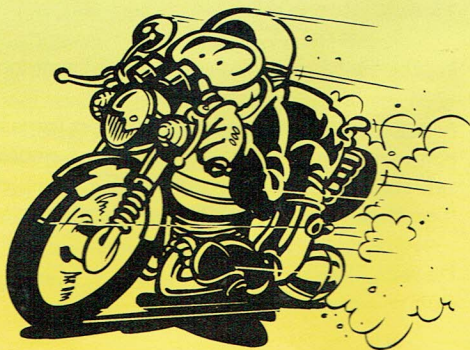
De eerste rally's zijn bij het ter perse gaan van dit nummer al gepasseerd. Het Low Budget weekend van de Roadrats was erg gezellig en ook het Oranjefeest van de Snakes was een succes met veel engelse bezoekers. Tijdens de toerit in het Snakes weekend waren tevens een aantal enthousiaste leden van de Belgische Viragoclub aanwezig. De Westcoast Hogs waren minder fortuinlijk met hun Low Budget weekend. De vrijdag dat het weekend van start zou gaan, woede er een storm met windkracht 8 en hoger. Aangezien veiligheid boven alles gaat is er besloten om het weekend te verschuiven naar eind augustus.

De Falcons hebben weer een regiovoorzitter in de persoon van Marcel Langerak. Bij de WestCoast Hogs heeft Atie Koeleman het stafje overgenomen.

Het bestuur zal voortaan bij toerbeurt vergaderen in een van de regiocafé's om zo de onderlinge band en betrokkenheid te verstevigen.

Rest ons nog te zeggen dat deze column in de toekomst gebruikt gaat worden voor bestuursmededelingen. En voor de rest van de zomer: veel zonnige kilometers en houd de gepoetste kant boven!

*Han van Grinsven,
Voorzitter*

VROEGE VOGELRIT

© café LIEFTINCK
Graaf Florislaan 2. 1399 VL Muiderberg
0294 - 262 042

*Op regiodagen altijd
het eerste kopje koffie
of thee gratis.*

In de laatste twee Magazine's stond bij 25 juni 2006: "Vroege Vogelrit (meer info volgt)". Nou het is zover. Het is een kruisbestuiving geworden tussen de Road Wolves en de RoadRats. Hoe kan dat nou? Het is simpel, de Road Wolves hebben hun regiocafé op de laatste zondag van de maand en de RoadRats op de 4de zondag van de maand. Het toeval wil dat in juni zowel de laatste als de 4de zondag dezelfde dag is, dus om versnippering van de toeloop tegen te gaan hebben wij de koppen bij elkaar gestoken en besloten er een gezamenlijke actie van te maken.

Na het succes van vorig jaar, hebben we besloten om er weer een overnachting (à la Low Budget) bij te doen. We kunnen slapen in diverse caravans (apart of samen) of in 't Schuurke (gezamenlijk) op het terrein van Jan & Ans Teunissen. Ook aan de voetballiefhebbers is gedacht, want als dat wenselijk is kan de TV aan gezet worden, zodat de wedstrijd van 21.00 uur te volgen is.

Het programma ziet er als volgt uit:

- 1 Ontvangst op zaterdagmiddag vanaf 14.00 uur in "de Deale" van Regiocafé 't Schuurke van de Road Wolves op de Klaverdijk 4, 7021 HJ te Zelhem;
- 2 Om ± 18.00 uur zal er een B.B.Q zijn om de inwendige mens te versterken;
- 3 Daarna zal er muziek klinken, de wedstrijd tussen groep C (Holland?) en D kán (eventueel) worden bekeken en er zal volop drinken (tegen een geringe vergoeding) zijn;
- 4 Slapen kan in een caravan of in 't Schuurke, dus je hoeft alleen een slaapzak en luchtbed / matrasje mee te nemen;

- 5 Zondagochtend om 6.00 uur loopt de wekker af om de spullen weer op te ruimen en na een krentenbolletje met een bak koffie of thee zullen we om 7.00 uur vertrekken richting Regiocafé Lieftinck van de RoadRats aan de Graaf Florislaan 2 te Muiderberg;
- 6 Rond 9.00 / 9.30 uur zullen we een tussenstop maken om even de benen te strekken, een rokertje op te steken en een bakkie troost te nemen (voor eigen rekening);
- 7 Om 11.30 / 12.00 uur hopen we aan te komen in Muiderberg om vervolgens na een kom warme soep aan het ontbijt te beginnen. Na het ontbijt is het weer einde Vroege Vogelrit 2006 en hopen we dat iedereen er weer van heeft genoten zoals dat bij de eerdere Vogelritten ook is gelukt.

In "de Deale" zal onbeperkt koffie en thee zijn + de krentenbol van zondag (voor het vertrek) kosten bij elkaar € 2,50. Bier en fris is tegen een geringe vergoeding te verkrijgen. Voor de B.B.Q. zal € 7,50 worden gerekend en het ontbijt in Muiderberg kost ook € 7,50. Dus de kosten zijn totaal € 17,50 p.p. en kunnen bij aankomst in 't Schuurke worden afgerekend.

Heb je al eerder een Vroege Vogelrit meegemaakt en wil je weer of wil je het wel eens proberen, schrijf je dan in bij Theo op roadrats@chello.nl en lees in het volgende Magazine of het verslag waar is of beter nog schrijf het verslag zelf, dan kunnen anderen er van genieten.

Het Road Wolves en het RoadRats team

Nu het motorseizoen weer volop aan de gang is en er alweer verschillende weekendjes en toerritten geweest zijn hier weer wat nieuws van de Wolven .

Allereerst wil ik Ronald alias Roco bedanken voor het opzetten en het beheren van onze Roadwolves site. *Hij's good e'doan mien jong.* Dan naar ons regioweekend in augustus. Na lang zoeken en bij verschillende campings informeren en kijken, kregen we op de beurs in Utrecht een adres van een camping in Hulshorst. Nu zul je je afvragen waar ligt Hulshorst? Nou dat ligt in de buurt van Harderwijk, een mooie omgeving dus en vrij centraal. Dit adres kregen wij van ene Ed, hij is lid van de Vulcan Owners Club Nederland. Wij hadden Ed vorig jaar een keer ontmoet in Balkbrug, waar we gingen kijken bij een manege waar we eventueel ons Nationale Weekend zouden willen houden, zij hadden daar net een motorweekend gehad. Hij vroeg ons in Utrecht hoe de vorderingen waren. Wij zeiden hem dat het daar voor ons veel te duur werd. We kwamen toen aan de praat over ons regioweekend en dat wij daarvoor nog een camping zochten. Hij zei toen dat wij het eens bij "de Vuurkuil" in Hulshorst moesten proberen, hij zou het wel vast doorgeven dat wij contact met hun op zouden nemen. Hij kent deze mensen goed omdat zij daar met de club ook vaak komen, deze mensen rijden zelf n.l. ook motor en zijn lid van de Vulcan Riders Association. Ons weekend wordt dus daar gehouden en wel op:

11 , 12 & 13 augustus 2006 .

Adres: "de Vuurkuil"

(Chaletpark Hulshorst)

Vuurkuilweg 15 8077 RP Hulshorst

De kosten zijn € 47,50 per persoon over te maken voor 15 juli 2006 op **girorekening 1535957 t.n.v De ROADWOLVES te Zelhem** onder vermelding van je naam en lidnummer. Doe dit wel op tijd zodat wij ook weten waar we aan toe zijn. Kom je niet het volledige

weekend, de prijs blijft het zelfde. We hebben plaats voor **max. 50 personen**. We kunnen er vanaf ongeveer 15.00 uur terecht dus veel vroeger komen heeft geen zin. Wat krijg je voor dat bedrag? Natuurlijk 2x overnachten, dit maal niet in een tent maar in een slaapzaal. Je moet wel een laken (te bescherming van de matras), een slaapzak en evt. een kussen mee nemen. Verder 2x ontbijt, 1x avondeten en een BBQ. 's Avonds hebben wij geen band maar muziek uit een doosje.

Dan hebben wij net als vorig jaar weer een nachtrit op het programma staan en deze zal verreden worden op zaterdag **16 september 2006**. Dat weekend wordt ook voor de volgende jaren de datum voor de nachtrit. Wil je mee rijden geef je dan op voor half augustus, zodat wij ook nog het een en ander kunnen regelen. De kosten zullen net zoals vorig jaar op € 10,00 tot € 12,50 komen. De aanvang is om 22.00 uur en je kunt natuurlijk na de tijd bij ons blijven slapen. Ook zijn we weer van plan om mee te rijden met de diervoertoe van de MAG. Hou hiervoor onze site in de gaten over samenkomsten en dergelijke.

Als afsluiting van het seizoen hebben wij op **zondag 29 oktober 2006** een boerenkoolrit. Dit houdt in dat we eerst een toerritje rijden en daarna ons te goed doen aan een goede boerenkool maaltijd. We starten gewoon vanaf 't Schuurke . Dus hou deze datum alvast vrij, meer hier over de volgende keer meer .

Je mag natuurlijk ook zomaar een keer op de laatste zondag van de maand naar 't Schuurke komen. Kijk dan wel eerst even of we niet vroeger bij elkaar komen voor een toerit.

Groetjes het "Roadwolves"team

Afgelopen maand april ben ik voor het eerst meegegaan met een motorweekend. Dit was voor een simpele achterop-zitter, zoals ik ben, een hele nieuwe ervaring. We vertrokken rond half elf. Na een rondje Oude Rijn Sight Seeing voor de toeristen onder ons, gingen we uiteindelijk richting Vianen. Daar hield helaas een motor er mee op. Jammer maar meerijden ging niet meer. De ANWB werd gebeld en wij reden door. Bij de grens een flinke bak frieten, en een spannend verhaal over een rotonde. Enfin dat ging gelukkig allemaal goed. (voordeel van ervaren rijders bij je). Ik maakte kennis met Roadrats, Snakes en ook hadden ze het over rabbits, kortom een hele dierentuin op de weg. De reis ging naar Villa Reuland. Een heel oud huis met krakende vloeren krakende bedden antiek meubilair in een schitterende omgeving. Toen we aankwamen stonden de dames van de catering al op ons te wachten. Het hele weekend zijn wij verzorgd als waren we in een 4 sterrenhotel. Ik had niet begrepen dat het zo zou gaan en ik voelde mij gelijk erg op mijn gemak en wil daar met name de dames voor

bedanken. Theo (Scholman, om misverstanden te voorkomen) en ik, slapen in een mooie oude krakende tweifelaar met een diepe kuil in het midden. Dat was geen bezwaar want ik kan mij niet herinneren het ooit van mijn leven zo koud gehad te hebben. De volgende dag hebben we een prachtige toerit gereden. Ik kreeg de opdracht om een en ander te fotograferen. Het was een prachtige tocht en we hebben veel van de omgeving gezien. Ook het kasteel van Beatrix is bewonderd. Op een echte motorcamping hebben we nog wat gedronken en daar na weer naar Villa Reuland, voor het slot diner. Ik besepte dat ik nog veel moest leren (of mijn bril op moet zetten) want de volgende morgen bleek dat ik fijn alle drankjes bij andere Theo heb genoteerd, en niet bij Theo Scholman. De terugreis verliep voorspoedig, en met de zon in mijn gezicht reden we naar huis. Het was voor mij voor het eerst, maar hoop ik niet voor het laatst. Dank voor alle goede zorgen aan een ieder die hieraan heeft meegewerkt.

Graag tot ziens, *Corrie Scholman*

Het is koud in het schuurtje. Geen wonder, want het is begin maart. Een elektrisch kacheltje verdrijft de ergste kou, maar als je het metaal van de motor beetpakt, voel je de (vries)kou nog steeds.

De wielen zijn gepolijst of eigenlijk gepoetst en moeten weer op hun plaats. Dan is er nog de accu en verder een handvol bouten en moeren en enkele splitpennen, die terug op hun plek moeten. En als bombe surprise moet de grotere tank met de gereviseerde benzinekransen ook nog bevestigd worden. Ik begin met de wielen, dan staat de bike tenminste weer op eigen "benen". Nu staat ie nog met het motorblok op een krikplateau. Het voorwiel is een eitje, maar het achterwiel wil niet langs de spatlap en langs de zijtasbeugel. Als ik de krik iets hoger op draai, voel ik de bike even wankelen. Zo moet het dus niet ! Als ie echt gaat valt er niets te houden aan dat gewicht. Met enig geweld schiet het wiel dan toch tussen spatlap en beugel door, waarbij de stang van de achterrem gelijk een kras maakt op de remtrommel. (piep-lelijk woord-piep) dat wordt weer polijsten en poetsen. Als de wielen dan eindelijk zitten kan de krik er onder weg. Eindelijk, na 3 maanden weer op eigen wielen! Kabeltjes plaatsen is een fluitje van een cent en dan kan ik eindelijk ook de nieuwe voorrem eens proberen als ik de bike vooruit duw. Fijn doseerbaar en een enorme stopkracht ! Wauw, die rem pads en stalen remleiding doen wonderen. De Virago kan nu gedraaid en andersom de schuur in, waardoor de accu geplaatst kan worden. En eindelijk, eindelijk, kan dan de tank erop. Het oogt meteen weer schitterend. Ik ben niet voor niets verliefd geworden op dit model, hoe gedateerd het wellicht ook is. De nieuwe benzineleidingen passen perfect en dan kan de buddy erop. Shit (sorry), hij wil niet in het slot vallen. De voorkant van de buddy komt teveel op de rand van de tank te liggen. Met een kleine aanpassing en wat nadrukkelijk aandrukken klikt de buddy eindelijk in het slot. Nog een laatste check en dan kunnen de

bougies eruit. Met klemmen leg ik ze vast aan het motorblok, de contactleutel gaat erin en na het omdraaien hiervan gaat mijn duim naar de startknop. In gedachten een laatste check....ja, alles moet goed zijn. Dan reageert de startmotor en draait de motor rond. 15 tellen en dan stoppen. Toevallig kijk ik naar de muur en zie, dat ik vergeten ben om de druppellader te ontkoppelen! Het controlelampje staat op rood. Gauw uitzetten en de stekker uit het contactje bij de accu. Dan weer 15 seconden starten. De zuigers malen rond en een vreemde lucht komt uit de bougieopeningen. De bougies zelf geven trouwens mooie blauwe vonkjes. Dit ritueel herhaal ik nog 2 keer en dan moet het goed zijn. De olie moet nu weer overal zijn. Tijd om de bougies er weer in te draaien. 4 keer lang starten... zou er nog puf genoeg zijn om de motor echt te starten ??? Maar dan moet ik wel een eind gaan rijden en dat kan nu niet. Te koud en te veel zout. Wachten dus.

Enkele weken later...

Af en toe poets je wat aan de Virago om alles maar op en top blink-blink te houden. Dat potje Belgom is toch wel heel speciaal spul. Echt alles krijg je in de glim daarmee. Buiten schijnt het zonnetje alweer, maar de temperatuur is nog vrij laag. Maar die geeft niet de doorslag, het is het zout op de weg, of liever gezegd het niet meer aanwezige zout, dat bepaalt dat het tijd wordt om de motor-kleding aan te doen. Het kriebelde toch al enkele dagen. Blikkers verklaren je voor gek, maar het lichaam geeft echt signalen dat het weer motor wil rijden. Alles ligt klaar in de kamer, alleen moet de motor starten en eerst goed warmdraaien. Dus....het is tijd om hem uit de schuur te halen en in het prille zonnetje te zetten. Het chroom sprankelt in het zonlicht en de sleutel gaat in het contact. "Klik".....en nu de startknop... Met een prachtige diepe roffel begint de motor te gehoorzamen aan de startmotor, die als vanouds met Viragolawaai de hele zaak aan het draaien brengt. Hup..choke erbij.....niets.....

En zo gaat het 4 keer en dan hoor je aan de startmotor dat de accu niet veel prik meer over heeft. Sh.., het zal toch niet gebeuren, dat mijn kleren voor niets beneden klaar liggen?? Snel de benzinekraantjes maar op "pri" gezet en weer proberen.....Ja, eindelijk... één cilinder begint mee te doen en bij de 2e poging komt eindelijk de tweede cilinder er ook bij. Met echt de laatste voltjes uit de accu pakt de motor en na weken van stilte komt de Virago met diepe donkere klappen tot leven. Ohh, de rillingen lopen toch over je rug bij zo'n mooi geluid. Verrassend, dat de motor na zoveel gedoe met de tank en de carbs zo snel weer oppakt! Vlot draait de motor zo'n 2000 toeren en 1 cilinder hikt soms een beetje, maar hij doet het! Het is net bakken met croma....je moet er even bij blijven en wat met de choke spelen, maar dan blijft ie mooi / redelijk lopen. Hup, de kraantjes weer van "pri" af en dan kun je weglopen om de motor-kleding aan te trekken. Dan kan ik eindelijk het eerste ritje maken! Een laatste check, maar alles doet het. Zacht ronkend tuf ik over het paadje naar de weg en dan, hoptetee, door de stad en toeren. Na zo'n 15 kilometer even de dealer opgezocht, want die kon nog wat aan de carbs verstellen. Als ik binnenloop,

zit zijn vrouw gezellie aan de koffie en is hij druk in de weer met koppelingsplaten. Twee opengewerkte blokken staan op de hefbruggen... Eigenlijk weet ik het antwoord al, maar toch vraag ik of hij tijd heeft. "Nee, echt niet", is het antwoord. Het zal echt een andere keer moeten. Geen probleem, ik tuf wel lekker verder! na een ritje van 30 km gaat het weer op huis aan, want ik moet Zora nog ophalen met de auto. 300 Meter van huis doet de achterrem het plots niet meer. Het pedaal lijkt wel vast te zitten. Als ik het paadje naar het schuurtje oprij, zie ik even later, dat de achterdeur van het huis wijd open staat. Blijk ik gewoon vergeten dicht te doen. gelukkig was er geen proletarisch shoppende medelander in de buurt....Pffff. Oja, de rem.....'k Was vergeten om de remankerplaat goed vast te zetten, en door de beweging die mogelijk was, liepen de remschoenen te veel aan, werd alles heet, zette uit en zat de rem gewoon vast. Gelukkig vlak bij huis en is het een trommelrem. Met een schijfrem had ik meer problemen gehad! Binnenkort weer! Ik heb de smaak weer te pakken en de Virago ook. Maar eerst even de accu opladen .

Roadwolve nightrider

Blij verrast haalde ik het maart nummer van ons magazine uit de envelop. Niet zozeer vanwege de kwaliteit van het snij- en vouwwerk deze keer, maar wel vanwege de foto die op de omslag prijkte.

In juni 2001 kocht ik mijn DragStar 1100 classic. Toen zo'n 10/11 maanden oud maar wel al met 11.800 km op de teller. Wow, de vorige eigenaar, die achteraf the Rainman bleek te zijn, woonde op de motor zeker! Nou ik was benieuwd hoeveel kilometers ik erop zou rijden per jaar. Het was sinds 25 jaar dat ik weer motor ging rijden. Het viel me mee. Augustus 2003 was het dan al zover, 50.000 kilometers op de teller. Nèt even 2 jaar na aankoop en dus 38.200 kilometer erbij gereden. De foto is gemaakt

op de A16, vlak voor ik richting Rotterdam de tunnel bij Dordrecht in reed. Gashandel vastgezet met de "cruisecontrol" en met de digitale camera om mijn nek, even daarvoor was ik op de vluchtstrook gestopt om de camera te pakken, de foto geschoten. Eigenlijk 2 waarbij de lensdop één keer ervoor waaide. Dan nog maar een keer proberen. Hè zit ik net in die tunnel, tja en daarna was het alweer 2 kilometer verder en da's niet leuk meer voor de foto. Gelukkig zat er wel één bruikbare bij.

De foto had ik trots naar een clubgenoot gemaild die er met de computer iets anders van gemaakt heeft; 190 km/u en 500.000 kilometer op de teller.

Op de afgelopen ledenvergadering bleek dat Blockbuster de foto ergens op het internet vandaan had gehaald. Helaas kon ie niet meer zeggen wáár vandaan.

Inmiddels gaat het niet meer zó snel met de kilometers, toch ben ik nu nog maar 200 kilometer van de 80.000 verwijderd. Zodra ik de 100.000, het zogenaamde "klokke rond", gehaald heb dan meld ik me wel weer met een foto.

See ya,
Ton van de Coevering

ZOMERWEEKEINDE EIND OKTOBER

Op één van de laatste mooie dagen van dit jaar, ergens eind oktober, hebben we nog de kans om samen te toeren in de zon, Hans en ik. We treffen elkaar bij De Lucht, zaterdagmiddag om vijf uur. Rond half 6 rijden we weg, binnendoor naar Waalre. Ja, Nederland is mooi, en op de motor kom je vaak tot die conclusie...

We rijden een mooie route, door dat typisch Nederlandse landschap van polders met zwartbonte koeien, en prachtige boerderijen omringd door weiden en slootjes. De lichtval neigt naar winterlicht, dat zachte licht dat je

alleen krijgt aan het einde van het jaar, als de zon laag aan de hemel staat en de dampkring veel zonlicht verstrooit. Het wordt snel frisser, en als ergens een motorrijder in zijn garage zijn motor staat te poetsen en we stoppen voor een praatje, trek ik gelijk mijn extra trui aan en warme handschoenen. Het laatste stukje is zodoende aangenaam warm, maar toch kom ik bij de pizzeria pas op temperatuur, ongetwijfeld geholpen door de heerlijke lasagne en Lambrusco. Enigszins gehaast zijn we, we worden zo opgehaald om naar het concert van Julian

ELKE AMERIKAAN NOEMT WAT ER IN NOORDWIJKERHOUT GEBEURDE EEN TORNADO

Eindelijk was het zover, na vele weken voorbereiding. Het weekend van de Westcoast-Hogs. Een Low-Budget weekend want die euro vliegt bij iedereen de portemonnee uit. De weekberichten hadden we goed in de gaten gehouden en dat ging eigenlijk wel. Tot op de dag zelf. WINDKRACHT 9!!!! Na een kort beraad is toen maar besloten om het weekend af te lassen. Dit tot onze spijt natuurlijk. Maar het was te gevaarlijk. De eigenaar van de camping vond dit ook en gaf ons een alternatief voor een weekend van 25 augustus. Dit hebben wij met beide handen aangepakt, omdat Apen dan vol zit en dus niet door kan gaan. Met dank aan

Wim en Cindy werd het vrijdag avond toch gezellig voor diegenen die toch gekomen waren. Achteraf zijn we wel blij, dat we deze beslissing hebben genomen, want zoals je in de media had kunnen vernemen, heeft het aardig gespoekt in Noordwijkerhout. Twee straten verder als de camping, is er een vrachtwagen omgewaaid. Dus we proberen het in augustus weer opnieuw. Als je, je nog niet had opgeven kan je dat alsnog doen. Dit is in de geschiedenis van de VSCN nog nooit voorgekomen, en we hopen dat het ook nooit meer voorkomt. Want we willen toch dat het glimmende gedeelte boven blijft. Namens het regioteam van de Westcoast-Hogs hopelijk tot in zonnig Augustus.

Atie

P.S: Dus niet in Apen, maar in Noordwijkerhout, Camping Solasi.

ZOMERWEEKEINDE EIND OKTOBER (vervolg)

Sas te gaan. Keurig op tijd komen we in Schijndel aan. Het concert is een groot succes, alleen de entourage al: de city hall blijkt de uitstraling te hebben van een bruine kroeg, en het publiek bestaat voor een belangrijk deel uit motorvolk. We voelen ons direct thuis. De stemming zit er goed in, en als Julian gaat spelen en zingen, genieten we met volle teugen. We staan bijna vooraan, hebben goed zicht op het podium en kunnen heerlijk mee swingen. Na afloop koopt Hans de DVD, en een T-shirt, en 's avonds thuis gaat de DVD direct aan om nog even na te genieten. Zondagochtend betekent ontbijt in de zon in de tuin, de motoren uit de garage, en lekker toeren door Brabant. We rijden al

snel de grens met België over, ook hier is het mooi. Mij valt op dat je toch kunt zien dat je in België zit, de huizen zijn anders, de dorpen zijn anders, zelfs het wegdek is anders. Maar de zon is dezelfde, en het terrasje in België is net zo relaxed als de terrasjes in Nederland. Wat hebben we het toch goed! Op ons gemakje toeren we terug naar Waalre, ook in de tuin genieten we nog even van de zon. Pas als de zon achter de bomen verdwijnt gaan we naar binnen, gaat de kachel aan, en draaien we de DVD van Julian Sas voor de zoveelste keer dat weekeinde! Na het eten toer ik lekker op de motor naar huis, heerlijk!

Marieke

Heb je wel eens problemen met bier

Wat is er aan de hand	Wat is het probleem	Wat te doen
Het drinken geeft geen voldoening en heeft geen smaak; het overhemd is nat	De mond is niet open tijdens het drinken of de pul is naar het verkeerde gedeelte van het gezicht gebracht	Haal een andere pul bier en oefen voor de spiegel; oefen dit met zoveel bier als nodig is tot de techniek geperfectioneerd is.
Het drinken geeft geen voldoening en smaak. Het bier ziet ongewoon bleek	De pul is leeg	Vind iemand die je een volle pul aanbiedt
Voeten voelen koud en nat aan	De pul wordt onder een incorrecte hoek vastgehouden	Houd de pul zo vast dat het open eind nu aan de bovenkant komt
Bar ziet wazig	Je kijkt door de bodem van de pul	Vind iemand die je een volle pul aanbiedt
De bar beweegt	Je wordt naar buiten gedragen	Probeer vast te stellen of je naar een andere bar wordt gedragen. Is dit niet het geval: Schreeuwen
Je bemerkt plotseling dat de muur aan de overkant dezelfde decoratie heeft als het plafond	Je bent achterover gevallen	Als je pul nog vol is en er is niemand op je drinkarm gaan staan, rustig blijven waar je bent
Alles ziet plotseling wat donker en je hebt een mond vol losse tanden	Je bent voorover gevallen	Handel als beschreven bij het achterovervallen
Alles is donker geworden	De bar is gesloten	PANIEK!!!
Je wordt wakker en ondervindt dat het bed koud, nat en hard aanvoelt, de slaapkamer heeft geen plafond of muren	Je hebt de nacht in de goot doorgebracht	Check de tijd om te zien of de bar al open is. Zoniet, verwen jezelf en slaap

An Insiders View:

Na een aantal voorbereidende vergaderingen waarbij het streven was de grandioze rally van vorig jaar te overtreffen, is het donderdagochtend dan eindelijk zover. De Southern-Snakes komen bij elkaar om hun feest een succes te maken. De eerste vroege vogels staan al om negen uur op het veld om de tent en de nieuw aangeschafte entree op te tuigen. Niet veel later komt de rest van de crew binnen met de nodige boodschappen en T-shirts in de respectievelijke motoren en auto's.

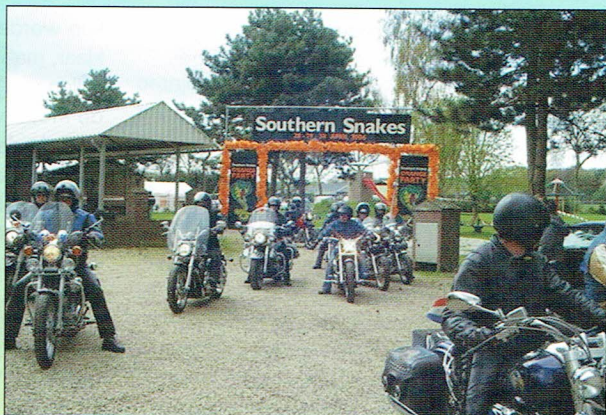
De donderdagmiddag gaat snel voorbij in een goede samenwerking die uiteenloopt van het plaatsen van prullenbakken tot het gezamenlijk ophangen van een enorme hoeveelheid oranje boa's. Uiteindelijk nadert het etensuur en vertrekken we naar de lokale cafetaria om daar te genieten van het welverdiende frietje-zuur-vlees. Op de terugweg van de nagenoeg Duitse eetgelegenheid komen we de eerste diehards tegen die gekomen zijn om te genieten van de pre-party. Die verloopt in een gemoedelijke sfeer, en een samenzang, waarbij alvast vooruit gekeken wordt naar de komende paar dagen. Vrijdag begint de dag vroeg. De laatste boodschappen moeten nog gedaan worden, het welkomst comité moet de precieze locatie bij de entree nog bepalen en de laatste boa's vinden hun plek. Rond 12:00 uur komen de eerste motoren het terrein oprij-

den. Een aantal clubleden heeft ons oranje thema duidelijk al in de bol, want het aantal oranje helmen en mutsjes waarmee wordt aangereden is behoorlijk. De verwelcoming met de op deze dagen gebruikelijke oranje-bitter wordt niet door iedereen op prijs gesteld. Wel zijn onze Engelse motorvrienden weer van de partij. Dertien in het totaal hebben in het net iets te koude weer de overtocht gemaakt om ons feestje van de nodige Engelse humor te voorzien. De vrijdagavond is zoals gebruikelijk tijdens een treffen een rustige avond om oude vrienden te ontmoeten en bij te praten over voorbij treffens en toekomstige uitpattingen. Laat op de avond worden we nog verblijd door de aankomst van een ondertussen bekende Harley. De volledig in het oranje gestoken zaal, wat hout en een paar spijkers dragen 's nachts behoorlijk bij tot de feestvreugde. In de late uurtjes wordt de vrijdagavond afgesloten met een VSCN & VSOC samenzang waarvoor we Bente erg dankbaar zijn! De Southern-Snakes vermaken zich prima en hoeven zich dankzij de goede zorgen van Frans met weinig te bemoeien. Op zaterdag is het vroeg aantreden. De tourrit begint om twaalf uur stip dus om kwart over twaalf vertrekken de meeste motoren voor een magnifieke rit door het Limburgse land ;-). Voorop gegaan door een fel oranje T-shirt doen we zeker dertig motoren uitgeleide. In de stoet die vertrekt zijn nog vier motoren van onze Belgische zusterorganisatie aangesloten om mee te rijden. Terwijl de hele stoet zich door Limburg heen worstelt worden op het veld de voorbereidingen getroffen voor de terugkomst. Tegen vier uur is het zover en kunnen de Southern-Snakes de hele meute op het veld verwelkomen met hot-dogs en een biertje. Er wordt nog wat nagepraat over de tourrit en al snel is het tijd voor de BBQ. We helpen het vlees uitdelen en iedereen gaat met een volle maag snel naar z'n tent om zich daar in zijn of haar oranje outfit te steken. We vragen ons nog steeds af hoe iedereen al die feestkleding

ORANGE FESTIVAL PARTY

ORANGE FESTIVAL PARTY

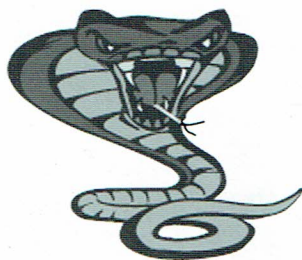

op de motor heeft gekregen. Als het feest los barst staat de hele zaal, niemand uitgezonderd, vol met oranje motorvrienden. De band speelt het dak eraf, en als veel te laat iedereen naar z'n tentje toe rolt, stappen de laatste snakkies tevreden over het veld, het is een prima avondje geweest. De zondag begint al vroeg met ontbijt en afscheid nemen van wat Engelse motorvrienden. Langzaam vertrekken meer en meer motorrijders en beginnen we aan het afbreken van alle oranje toebehoren. Tot laat in de middag zijn we daar mee bezig. Het is natuurlijk heel leuk om je feestje aan te kleden in oranje, maar alles moet ook weer afgebro-

ken worden. Tegen een uur of vier is alles klaar, maken we de laatste rekening op en willen we naar huis vertrekken. Helaas weigert de motor van Whiskey. Die parkeren we dus maar in de garage bij Frans. Uiteindelijk nemen alle Snakies afscheid van elkaar, onder de belofte om in het najaar nog eens bij elkaar te komen om na te genieten van dit fantastische weekeinde.

De Southern-Snakes willen bij deze iedereen bedanken die ons feest tot een succes heeft gemaakt. We zien jullie graag op ons treffen in 2007.

TOCH EEN BEETJE ERBIJ GEWEEST

Het Snakes weekend. Je moet erbij zijn geweest om er over te kunnen praten. Na de blommige en zonnige verhalen van vorig jaar

nam ik me voor dit jaar minimaal op zaterdag even langs te gaan. De werkelijkheid is altijd weer anders. Met het oog op de mei-vakantie moest het dak van de stacaravan toch écht waterdicht gemaakt worden. Dus mijn weekend was met een petroleumkachel, een kleuren televisie, magnetronnetje en een vast en op zaterdag waterdicht dak boven mijn hoofd eigenlijk ook zo gek nog niet.

Op zondag de weg terug richting Delft i.v.m. een vriend die de leeftijd van Abraham evenaarde, reden we op een gegeven moment de rechter tunnelbuisen bij Dordrecht in. Laat ik me toch weer opnaaien door een truttige Belgische bestuurster die met 90 km per uur op de linkerbaan bleef rijden. Wars van grootlicht en mijn knipperlicht. Nog mopperend reden we de tunnel uit en ik zie uit de linker

tunnel een grote zwarte motor voorbij komen. Tuig in zwart leer gekleed, monddoeken voor enzo, kortom je zou er een blokje voor omrijden om ze te ontwijken voor de zekerheid. In een flits echter; "Hé een WildStar". Da's toevallig. En toen nog één, een 650 DragStar, nog een WildStar, een Virago en een WildStar met een vlaggetje achterop. Gezien de nijldige koppen van de zwijnen op de leren ruggen ben ik even gas gaan geven. Mijn Chevrolet schoot vooruit ;-) Jawel hoor, Han, Wim, Cindy, Ton Trommelen, Ati en Rein. Hå wat een toeval. Effe het raampje elektrisch openen, wapperen met het handje en je krijgt de aandacht wel. Nog even met mijn bolide tussen de bikers in gereden. Zo heb ik toch even een beetje het gevoel van . . . Bij de Brienenoordbrug moest ik afhaken, het verkeer liet het even niet toe om bij te blijven. Leuk was het wel. Heb ik toch even genoten van een klein stukje Snakes weekend wat weer een geweldig weekend was zo valt hier in dit blad te lezen. Nou, het lowbudget weekend van de Hogs kom ik zeker op zaterdag even aan!

Ton van de Coevering

Hallo,

Zoals jullie hebben kunnen lezen op de site is er weer een doven en slecht horenden rit geweest. Wederom was dit weer een succes door de inzet van alle vrijwilligers die gelukkig weer met grote getale aanwezig waren.

De tocht begon voor mij althans om 9 uur s'morgens al in Genemuiden, ik zat lekker en had er goed weer bij dus ik ben aan een stuk door gereden en was dan ook als eerste bij Nel en Leo, waar ook Antoinette en Toon aanwezig waren. Ik werd daar zeer hoffelijk onthaald. Zo geleidelijk aan druppelden de rest van de vrijwilligers bij ons aan tafel die al voor zien werd van koffie en overheerlijke koeken. De stemming zat er direct goed in en het werd steeds gezelliger, ook nieuwe leden waren er die zich gelijk van hun goede kant lieten zien. Ook zij zijn zoals het hoort gelijk in de groep opgenomen (super gedaan). We zijn tegen 13:00 uur bij Leo en Nel vertrokken en de kant van onze duo gastrijders op gegaan, dit was ongeveer 10 km rijden voor dat we er waren. De dames Antoinette, Nel en Ans zijn thuis gebleven om te zorgen voor een overheerlijke maaltijd die ons 's avonds bij de terugkeer stond te wachten. Daar aangekomen in de kantine van de duo gastrijders werden we hartelijk ontvangen. Het valt je wel gelijk op dat het er erg stil is. Als wij ergens zijn; is er altijd geluid en wordt er volop gepraat: En hier dus niet!!!!!! Zo waardeer je het nog meer dat we ons gehoor nog hebben, al moet ik zeggen dat ze zeer goed te pas zijn. (Ik wilde al zeggen dat ze goed te spreken waren, zo zie je maar hoe gewoon het voor ons is). Alleen heb ik zo af en toe mijn oren dicht moeten houden, en werd ik letterlijk bedreigd door Walther vanwege mijn ornament (Everzwijn) op mij Wildstar. Maar wat moet je als je met 3 wolven tegen de ratten en zwijnen op moet, en dan zit er ook nog een slangetje bij te lachen!! Maar toch zijn we als vrienden uit elkaar gegaan en mocht mijn zwijn gelukkig op het spatbord blijven. Als Alle duo passagiers zijn voorzien van helmen (die ik vergeten was mee

te nemen) wordt de stoet in gang gezet. Leo had weer een prachtige route uitgezet, waar onze gasten en wij met volle teugen van genoten. Na een km of 30 hadden we een korte pauze waar wij wat te drinken kregen aangeboden door Leo. We hebben daar een half uurtje gestaan en wat gelachen en genoten van het mooie weer. Na de rest van de mooie tocht te hebben gereden, zijn we nog met zijn allen (dus ook onze duo gasten) bij Leo en Nel wezen koffie drinken. En daarna hebben we onze gasten met succes terug gebracht. We werden nog uitgenodigd wat te blijven drinken wat ze zeer op prijs stelden. Vandaar uit zijn we terug gereden naar de maaltijd die ons nog te wachten stond. Heerlijk; Antoinette had spaghetti en goulash met rijst gemaakt, super zeker de moeite waard om te blijven eten. We hebben nog een poosje na zitten praten. Ook een demo van motor poetsen is de revue nog gepasseerd, en ook werd nog het geluid van een Virago aangepast door Anton, onder het toezicht van wat technenuten zoals Hans, ja Hans. Ik weet het niet zeker maar ik hoorde dat Hans zijn windscherm gaat aanpassen omdat er nog al wat ruimte tussen het scherm en zijn koplamp zit. Maar ik hoorde later van Marieke dat hij er een koplamp van een Wildstar onder wilde zetten?? Of hij er de rest van de Wildstar er ook bij koopt weet ik niet zeker dus we wachten maar gewoon af. ;-)

En dat alles op een dag, ik kan niet anders zeggen dat het weer een groot succes is geweest. Ik hoop dat het een ieder zo is vergaan als mij. Ik ben samen met Jan en Ans teruggereden tot aan Utrecht en daar zijn we ieder onze kant op gegaan.

Ik was rond 21.00 uur weer thuis met een leuke herinnering aan deze voor mij bijzondere dag. Maar boven al alle lof voor de organisatie.

Allemaal bedankt!

Bonne "The Easy Rider"

Het is al bijna traditie, dat de VSCN in haar volle voorjaarsagenda een afspraak heeft met een aantal doven voor de Dovenrit. Dit jaar is het alweer de vierde keer dat we gezamenlijk een toerit maken en een fijne dag beleven. Uit het hele land komen de bikers naar Leo en Nel in het Zuid-Hollandse Berkel en Rodenrijs. Natuurlijk zijn de meeste ruim op tijd, die zitten uitgebreid in de zon aan de koffie als de laatste om 12 uur komen binnen vallen en snel een kop koffie achterover slaan. Een groep van 20 motoren, gewapend met extra helmen, wordt uitgezwaaid door de dames Nel, Antoinette, en Ans bij hun vertrek naar het doveninstituut in Rotterdam. Onderweg zijn er altijd wel een paar die graag van de gelegenheid gebruik maken om te laten zien dat zij echt kunnen rijden, die zetten de kruisingen af en leggen het verkeer op de rotondes stil, zodat de hele groep in één keer kan oversteken, een rotonde kan navigeren, door het rode stoplicht rijden. Fijn, mannen, dat jullie zo goed voor ons groepsrijders zorgen!!

De doven staan al te wachten, het weerzien tussen oude bekenden is hartverwarmend. Daan trekt vijf truien aan en twee jassen. Walter vindt dat 1 jas genoeg is, maar Daan vindt van niet. Ach ja, je bent eigenwijs of je bent eigenwijs... Er is ook een dame met een leren jas. Jammer alleen dat ze open sandaaltjes draagt... Na nog meer koffie start er een de motor, en zoals gewoonlijk staat de hele groep binnen 10 minuten klaar om te vertrekken. Er gaan uiteindelijk 8 doven mee, en ze hebben de grootste lol. Een goedlachse dame wordt met vereende krachten op de motor geholpen, zij slaat haar armen strak om de bestuurder heen, alsof ze bang is om eraf te vallen, toch? Onder een blauwe hemel met hier en daar een wolk voert de rit een stuk door Rotterdam, opnieuw langs afgezette kruispunten en een paar rode stoplichten, via rotondes waar de blokkers het verkeer tegenhouden naar de polder. Kleine weggetjes, lieflijke dorpjes, zwanen in slootjes, koeien in het weiland. De doven

kwebbelen er onderweg lustig op los, ja, dat is het voordeel van gebarentaal...

In De Zweth aan de gelijknamige rivier deelt Leo pakjes drinken uit. Nu kakelt iedereen door elkaar heen, de stemming is uitstekend, de zon schijnt, het is heerlijk warm. Die wil met die op de foto, die wil een groepsfoto, en welke achtergrond, en welke motoren moeten erop? Totdat weer iemand het startsein geeft door de motor te laten aanslaan. De doven horen dan misschien niet veel, maar de motoren voelen ze wel degelijk!! De tocht voert verder, langs de Schie die traag door Neerlands laagland stroomt. Het is ook wel een typisch Nederlands gebeuren, zo'n rit onder de blauwe hemel, met een gouden zon boven ons zwartbonte vee in het groene weiland. En dan met zo'n vriendenclub op pad, wat is het leven goed! Terug bij Leo en Nel trakteren de dames op broodjes en koffie, of een biertje natuurlijk. In de tuin in de zon gaat het gesprek over de

tocht, over de motoren, over het geluid van de uitlaat, of het gebrek daaraan... De uitlaten van de motor van Gerda worden door de heren vakkundig uitgeboord, en Gerda zelf geeft een demonstratie "motoren schoon in 10 seconden". Beide projecten geslaagd!

De chauffeurs brengen hun passagiers terug naar het instituut, begeleid door bijna de gehele groep. De goedlachse dame krijgt een lift naar haar woonplaats, van een motorrijder natuurlijk. Een afscheidsdrankje wordt genuttigd, en afspraken worden gemaakt voor volgend jaar. En dan zwaaien de doven de motorrijders uit, de groep rijdt terug naar Berkel en Rodenrijs voor overheerlijke rijst met goulash of spaghetti met saus.

Leo en Nel, hartelijk dank voor jullie gastvrijheid
Volgend jaar weer!!!

Marieke

BERICHT VAN DE LEDENADMINISTRATIE

Hallo allemaal,

We zitten in een tijdperk waar alles mooier, beter en vooral sneller moet. Dit geldt ook voor onze informatievoorziening en informatie-inwinning. Waar het vroeger afgedaan werd met een brief met een postzegel moet nu alles elektronisch. Ook de VSCN wil daar graag aan meedoen. Een aantal van jullie ontvangt al regelmatig e-mailtjes van de regiovertegenwoordigers wanneer er bijvoorbeeld ergens een toeritje georganiseerd wordt, maar ook informatie over andere zaken die jullie als VSCN leden aangaat. Alleen blijkt in de praktijk dat de elektronische informatie die wij van jullie hebben niet altijd meer juist is. En daar zouden we graag verandering in willen aanbrengen. Ik wil jullie daarom vragen een e-mailtje te sturen aan de ledenadministratie:

ledenadministratie@viragostarclub.nl met daarin je naam, adres, postcode+woonplaats en je lidmaatschapsnummer (dat vindt je op

de adressticker van de envelop waarin je dit magazine hebt ontvangen, maar ook op de achterkant van je clubpas). Ik zorg er dan op mijn beurt weer voor dat je e-mailadres bij je regiovertegenwoordiger terechtkomt. Als je ook nog je geboortedatum er bij zet (of voor ijdele mensen alleen de verjaardag, dan raden we het jaartal er wel bij) dan kunnen we je met je verjaardag een leuk elektronisch kaartje sturen.

Stel dit nou niet uit tot morgen of volgende week, maar doe het nu meteen. Ook als je denkt dat je e-mailadres al bij ons bekend is. Het kost maar een paar minuutjes en wij zijn er blij mee. En als je in de toekomst nog eens een keer een ander e-mailadres krijgt, wil je dat dan ook aan ons doorgeven?

Alvast bedankt

Herman Obbink
Ledenadministratie

Heb je je ook zo zitten verbijten over die winterse onhebbelijkheden die maar niet wilden ophouden? Kou, eindelijk de pekkel weggespoeld, temperatuur weer nèt even onder nul en hup die pekkel weer op de weg. Het hield maar niet op.

De dag voor kerst had ik nog even het Westland onveilig kunnen maken. Op de Maasdijk kwam ik een Harley Rat-bike tegen waarvan de eigenaar zonder handschoenen aan mij tegemoet kwam. Geen wonder dat ie niet zwaaide, hij kreeg zijn vingers niet meer van het stuur. De rit daarna kon pas in januari ergens plaatsvinden. Eindelijk een dagje dat de weg droog was. Helaas wilde de motor niet aanslaan. De startmotor draaide wel, maar de vonk sloeg niet over ;-). Mijn vrouw en de vriend van mijn dochter gaven een zetje en binnen enkele meters liep de motor gelijk. Het was zo'n 2 graden boven nul, maar dat werd pas echt koud toen ik met 140 over het verlengde deel van de A4 reed. Het zwarte leer absorbeerde de zon prima toen ik nog door het Westland cruisde. Februari, eindelijk was de pekkel die na mijn vorig rit gestrooid was, weer weggespoeld. Het zonnetje scheen, laat ik hem nog maar even een rondje warm rijden. Helaas, niet starten, net als de maand ervoor. Mijn zoon en ik probeerde de motor aan te duwen maar kwamen na 25 meter nèt iets te kort. Het fietspad voor mijn huis dus ook.

Aangekomen bij de weg zag dat er allemaal wit spul lag! Er was wéér gepekeld. Jemig. De motor teruggeduwd en weer op stal gezet.

Weer een tijdje en wat regenbuien later, op een zaterdag de accu kant van de motor in de zon gezet. Even een half uurtje laten staan, druk op de startknop en gelijk lopen die hap. Pfff, geen geduw deze keer. De dag erna ben ik naar het regio café in Zoeterwoude geweest. Leuk om iedereen weer eens te zien en te spreken.

Het geeft je toch allemaal te denken. Een pekelfiets is het antwoord. D'r zijn leden die zelfs 3 motoren hebben, dus waarom ik geen

pekelfiets als 2e motor? Sinds kort werk ik voor een detacheringbedrijf en kan dus verwachten dat ik op een gegeven moment niet meer op (trap)fiets afstand mijn woning kom te werken. Een auto biedt weinig voordelen in de randstad, een motor zou toch wel ideaal zijn. Een pekelfiets dan maar, want het is zonde om met de DragStar door weer en wind te moeten gaan.

Een collega die ik tijdens een 4 daagse cursus ontmoette wilde zijn 10 jaar oude 900cc Diversion weg doen. Op de teller 29.000 km, dus eigenlijk zo goed als nieuw zou je haast zeggen. Bij 2 collega's (ook motorrijders) geïnformeerd naar het hoe en wat van een Diversion. Niks dan lof, onderhoud vrij en -vriendelijk, een no-nonsens motor, start altijd. Hm. De verkopende collega liet me daarna terloops weten dat zijn uiterlijk prijs 300 euro onder die van het op de Marktplaats vermelde vraagprijs lag. In de advertentie werd een kleine schade gemeld aan de kuip. Tja, toen werd het tijd voor overleg met de accountant thuis. Groen licht om verder te gaan! Ik sprak mijn interesse uit tegen de verkoper wat prompt een extra korting van 100 euri opleverde. Nou, dan maar een proefrit maken.

De rit vond afgelopen zaterdag plaats. Als een zonnetje liep de 4 cilinder. Aardig wat power in vergelijking met de DragStar, maar oh wat een wind. Op mijn DragStar zit ik riant achter een windscherm, het gemonteerde standaard Diversion kuipje bood zéker niet dezelfde bescherming. De versnellingsbak deed het prima, geen klappen van de cardan zoals ik die van de DragStar gewend ben. Wél een héél klein pookje om te schakelen, ik was bang om die te missen onderweg. Het viel mee gelukkig. De zithouding is er één om aan te wennen. Tja, dat is ook maar één houding; een beetje voorover geleund. Niks lekker een beetje onderuit gezakt zitten, of überhaupt een andere positie kunnen aannemen.

Zoeterwoude Dorp/Rijswijk heen en weer heb ik gedaan. Ik was er met mijn eigen

motor heen gereden. Tja, met de Diversion over het zelfde stuk kreeg ik het wel koud. Uiteraard rijd je al snel wat harder en daarbij dan de wind die je vangt. Naast de in de advertentie gemelde schade bleek er een deuk ik de tank te zitten en lichte valschade aan de andere zijde die tot roestvorming leidde aan de valbeugel.

Bottom line, ik heb er vanaf gezien. Ik weet nu dat dit type motor niet mijn ding is. Heel

leuk om er even op te kunnen rijden, maar om in die positie en met die wind die je vangt de winter en/of slecht weer door te moeten ploeteren, nee dat maar niet. We zien wel wat er wel op mijn pad komt. Mocht het ooit zover zijn, zal ik zeker verhaal doen van de aanschaf van de pekelfiets.

See ya,
Ton van de Coevering

KORTINGEN VOOR CLUBLEDEN

Bij de onderstaande motorzaken kunnen leden van de **Virago Star Club Nederland** rekenen op kortingen op accessoires, onderdelen en/of kleding verkoop. Afsproken is dat je op vertoon van je clubpas 10% korting krijgt tenzij anders vermeld. Verdien je toch snel je lidmaatschap terug.

NAAM	PLAATS	ARTIKEL	VOORWAARDEN
Motorcentrum Almelo	Almelo	O-A-K	Onderdelen 5%
Olijve Motoren	Assen	O-A-K	10 tot 15%
MotoPort Uithoorn	Uithoorn	O-A-K	
MotoPort Westerhoven	Westerhoven	A-K	
MotorTrend	Heerenveen	O-A-K	
Bleeker Motoren	Hoorn	O-A-K	Onderdelen alleen losse verkoop. (dus niet voor montage.)
Termaat Motoren	Nijmegen	A-K	10 tot 15% maar niet op aanbiedingen.
Roadrunner Motoren	Velp	O-A-K	
Boeve Motoren	Garderen	O-A-K	Behalve op banden
Van Aalzum Motoren	Sneek	O-A-K	
Nolen Motors	Strijen	O-A-K	
Jan Keessen Motors	Woubrugge	O-A-K	
Motorhuis Eindhoven	Eindhoven	A-K	
Sander Düren Lederen Motorkleding		Voor al je leer op maat,	
Tapirstraat 67, 1338 JM Almere , 036-5499774		"GROOTSTE tot kleinste maten"	
Kobra Motorgarage	Arnhem	A-K	
Buddy Fashion		Motorsaddlespecialist en	
Veenderveld 22, 2371 TV Roelofarendsveen,		Accessoires shop. o.a.	
071-5680430		Corbin Products	
Gebben Motoren	Rogat	O-A-K	
Brouwer Motoren	Nijkerk	O-A-K	

O = onderdelen A = accessoires K = kleding

Op onze site www.viragostarclub.nl kun je via de korting pagina op de Internet site van de meeste bedrijven komen.

DE ALGEMENE LEDENVERGADERING GEZIEN DOOR WOLVE-OGEN.....

Om diverse redenen gaat er een auto vol wolven naar Lopik en als op de zaterdagochtend om 06.00 uur de wekker gaat, is het op deze vrije dag maar moeilijk wakker worden. Maar het vooruitzicht om vele bekenden weer eens terug te zien maakt veel goed. En zo tuffen we richting Zelhem om Ans op te halen. Daar hebben ze twee honden die kats niet aanslaan als wij de boerderij binnendringen. Zelfs na gebonk op de laatste deur hoor ik geen blaf, maar zie ik alleen 4 smekende ogen die naar mijn verse broodje beenham loeren. Onze herder was wel anders..... Als we even later op weg zijn naar Doetinchem, valt de eerste regen met bakken uit de hemel. Prima, zaterdag is toch wasdag voor de auto. Bij de McDonalds in Doet staat Roedi te wachten met een paardentrailer achter de auto. Daar zit de VSCN kledinglijn in voor de verkoop. We kruipen in 1 auto na een 1 april rondje om Roedi heen en vervolgen onze weg naar Lopik. (toch een vreemde naam...) De hele route staat op een uitgedraaide routeplanner waar ik geen hol van snap. Dus kijk ik om me heen en probeer me door het gekeutel van de vrouwen achterin te concentreren op de omgeving. Even later valt me op hoe dames in passerende auto's bij ons naar binnen loeren... Het duurt even voor het kwartje valt, maar dan begrijp ik dat de paardentrailer achter ons(zonder paard) een enorme aantrekkingskracht heeft op dames. En niet de lelijkste ! Potdorie, alleen voor die blikken zou je al een dagje moeten gaan rijden met zo'n paardenhok achter je blik. Mobiele nummer op je ruit

en daten maar... Verder valt me op dat Roedi geregeld even omhoog naar voren gaat , net of hij flatuliserend bezig is (nieuw woord). Gelukkig is dit de houding die het hem mogelijk maakt om in de buitenspiegel naar achteropkomend verkeer te kijken. We passeren nog een parkeerplaats waar je beter niet voorovergebogen over je motor kunt leunen.....en eindelijk is de p*k van Lopik in zicht. Een enorme mast op leeftijd die daarom ook met touwtjes overeind moeten worden gehouden... Het cultureel centrum is snel gevonden en voor de verbaasde ogen van enkele bikers ragt Rudi de auto met trailer en al de stoep op en parkeert deze voor de zaaldeur. Even later lijkt het nog door wat vreemd gehinnik of er echt een paard in de bak zit, maar het zijn toch echt mobiele kasten. Onze eerste gang is naar het toilet en het enige herentoilet is bezet. Met het loopje van herr Flick neem ik de vrijheid om het invalidentoilet in de duiken. Met dat ik ga zitten, blijkt dat de bril maar aan één kant vast zit en flikker ik zowat schuin de pot in. Leuk, zo'n ding op scherp zetten... Je komt er bijna gehandicapt vandaan! Als je later netjes je handen wast, hoor je bij de andere toiletten de handdrogers blazen en zit je vreemd te kijken dat er hier geen voorziening is. Gehandicapten moeten met natte handen naar buiten... In het cafégedeelte is het even later een leuk weerzien met oude bekenden. Uit alle richtingen stromen ze binnen en het geronk van motoren klinkt prachtig door de ramen heen. Het bestuur heeft een vergadering vooraf en Zora maakt daarvan

DE ALGEMENE LEDENVERGADERING GEZIEN DOOR WOLVE-OGEN.....

gebruik om alvast een mooi VSCN sweatshirt te kopen. Ik betaal natuurlijk... Als de bel gaat voor een rondje van de zaak moeten we ineens allemaal de zaal in voor de vergadering. Da's flauw, daar gaat het gratis pilsje....

Rinze opent de vergadering die door zo'n, ik schat, 60 mensen wordt bijgewoond. De regiovertegenwoordigers vertellen over hun belevenissen en gebeurtenissen van het afgelopen jaar en de komende activiteiten. Rondkijkend zie je mensen, met het lijkt wel gemengde gevoelens, kijken en luisteren. En als er wat zaken besproken moeten worden blijkt ook wel dat er kritisch gelet wordt op de gang van zaken. Dat mag, maar de sfeer is niet altijd even vriendelijk. Wa's dat nou? Waar is het amicale dat wij altijd zien op de grote treffens? Of missen we daar dingen die nu heel fijntjes aan de orde komen? Een 1 april grap geeft zelfs afkeurende blikken. Maar het kan nog harder. Als er afscheid genomen wordt van scheidende bestuursleden en andere actievelingen, wordt er steevast

geklapt. Als laatste, er is nog 1 fles over, neemt Rinze zelf afscheid. Tijdens het applaus zie ik nu zelfs een rij bikers die geen spier vertrekken en de handen niet gebruiken. Da's wel erreg onvriendelijk! Maar het opent me wel de ogen. De stemming die gehouden wordt, verbaast mij trouwens door het "open" karakter. Niet schriftelijk, maar hand opsteken en dan moet je maar durven om in je eentje ergens voor of tegen te stemmen! Diverse discussies later treedt dan het nieuwe bestuur aan en neemt de vergadering over. Enkele zaken worden nog behandeld, afspraken worden gemaakt en met een korte rondvraag eindigt deze ALV, die door zo'n 10 % van de leden werd bezocht. Nee, slechts 10 % moet ik zeggen. Het nieuwe bestuur wil erg graag aan het werk en ik ben benieuwd hoe het komende jaar er uit gaat zien. Ik hoop in ieder geval op veel algeheel vriendelijke treffens.

Roco

MIJN EERSTE KEER

Tijdens de bruiloft van Jan en Ans werd ik door Piet de Jong vriendelijk doch dringend verzocht, om naar zijn Orange Festival Party te komen. Na allerlei smoezen en andere argumenten te zoeken heb ik toch maar besloten om me in te laten schrijven. Mijn eerste weekend met de RoadRats in Reuland was mij zo goed bevalen, dat ik dacht, het weekend van de Snakes zal ook wel gezellig worden. Op vrijdag 29 april was het zo ver, we wilden op de motor gaan zoals het hoort. Maar Theo dacht: Con gaat voor het eerst achterop en heeft nog geen zitvlees, als ze eerst ruim 200 km heen moet en het bevalt niet, wat moet het de volgende dagen dan worden? En Theo & Con plus 2 slaapzakken plus een tentje plus de overige bagage op een Virago 535, hmmm, is dat niet wat veel? Dus hebben we besloten om de motor op de aanhanger te zetten en achter de auto te doen. Zo zijn we rustig naar het Koningsbosch

gereden. Tegen 15.00 uur waren we op plaats van bestemming. We kregen gelijk commentaar, want het was een MOTOR weekend, en dan kom je niet met de auto. We hadden de auto geparkeerd, en kregen direct een oranje borrel in onze handen gedrukt, ik weet niet wat lekkerder is een Snakes borrel, of een drankje van de dokter, maar hup in één keer achterover en weg is het. Na elkaar begroet te hebben en kennis gemaakt te hebben is Theo onze tent op gaan zetten, ik heb nog nooit in een tent gelegen, dus ook dit was nieuw voor mij. Toen hij eenmaal stond en alles klaar was, kregen we meteen te horen of we wel wisten naast wie wij stonden, nou nee dus. In de loop van de middag kwamen de andere motorrijders binnen. Tegen een uur of 7 gingen we eten, wat door de campingbaas gemaakt was, een lekker soepie, aardappelen, stoofvlees en groente, erg lekker allemaal. Tegen 22.00 uur ging Theo naar de tent

om hem dicht te doen, want hij stond nog open. Ik vond wel dat hij lang weg bleef, maar ik dacht, hij staat te kletsen met iemand buiten. Toen hij uiteindelijk weer binnen kwam, zag ik dat hij mank liep en spierwit was, ik dacht dit is foute boel, hij vertelde dat hij via een trapje van het terras af liep en in ene beneden lag. Het "trapje" ging niet van het terras af, maar 3 meter naar beneden naar de schietkelder. Hij lag dus onder aan de trap. Uiteindelijk een paar schaafwonden, een dikke knie en een hele dikke enkel. Toen zijn we maar naar de tent gegaan, want hij was er beroerd van. Ik dacht nog, daar gaat ons gezellige weekend. Na een zeer korte nachtrust wist ik ook wie er naast ons stonden, namelijk Han en Ton en daarnaast Herman Obbink, jonge jonge wat maken die kerels een herrie! Als Theo zo ligt te snurken, krijgt hij een por in zijn zij, maar ik kon toch moeilijk de tent van deze heren in stormen?! Na een goed ontbijt, zijn we tegen 12.00 uur de toerit gaan rijden. Met geleende kleding, nu toch voor het eerst achterop. Ik begon bij Theo, maar die had toch te veel last van zijn knie en enkel, dus mocht ik bij Han achterop zijn Wildstar, wat een luxe. Maar als Han remde schoof ik voor mijn gevoel naar voren en ik wist niet of hij daar wel op zat te wachten. Hij heeft waarschijnlijk liever een jonge meid in zijn nek. Na een koffie onderbreking ben ik bij Atie achterop haar Virago 1100 gegaan, een heerlijke motor. Voor mijn gevoel gingen we op de snelweg keihard, maar we gingen slechts 100 km, het leek veel harder. Het geeft je wel een machtig gevoel om met zo'n hele grote groep te rijden, een leuke ervaring dus. Tegen 16.00 uur waren we weer terug op de camping en ja hoor, Mareille was nog steeds pyromaanje aan het spelen. Met tranende ogen bleef ze dapper doorpeuren in de vuurkorf, maar één ding is zeker, zij had het niet koud en wij wel. Nadat we ons uitgepelt hadden, hebben we een lekkere Hot Dog en een biertje genomen. Tegen 19.00 uur kregen we het sein dat de barbecue klaar was. Alles was al gebakken, dus je hoefde alleen je bordje maar te laten vullen en eten maar. Na het eten en de koffie kwamen de eerste leden in

oranje outfit de zaal in, dit zag er echt leuk uit. Degene die niets oranje aan hadden, waaronder ikzelf, werden ter plekke versierd met oranje servetten, strikken en andere artikelen. Zelfs Ferrie werd omgetoverd tot Frederika, z'n blonde haar in vlechtjes met oranje strikjes, het stond erg leuk, maar die smoelen die hij erbij trok spraken boekdelen. Prachtig, overal maling aan hebben en lekker uit je dak gaan. Tegen 22.00 uur begon de band, ik dacht nog wat een jochies, wat moet dat worden. Nou ze trokken hun klep open en speelde de jaren '60 en '70 sterren van de hemel. Er werd volop gedanst, gehost, gelachen en gedronken. Kortom een hele goede band, met natuurlijk veel vrolijke en gezellige gekke mensen. Ook Theo ging, ondanks zijn blessures, helemaal uit zijn dak, want zuster Clivia (Cindy) zei: "gewoon blijven bewegen". Nou dat heeft hij gedaan, hoor. Tegen 03.00 zijn we naar onze tent gegaan met een voldaan gevoel, want het was top! En ja hoor, het gesnurk, gezaag en de herrie was weer volop aanwezig. Dit keer was het niet Han, want die liep nog een rondje langs de tenten, dus Herman, je maakt herrie voor 10. Uiteindelijk ben ik toch even in slaap gevallen. Ik begrijp nu heel goed, dat sommige dames een eigen tentje hadden en ver van de heren stonden, ze hadden dit kennelijk al vaker meegemaakt. Na het ontbijt zijn we ons tentje gaan opbreken, hebben we de spullen in de auto gedaan, de motor weer op de aanhanger gezet en achter de auto gehangen. Na ieder een gedag gezegd en bedankt te hebben voor het grandioze weekend, zijn wij richting Weesp gegaan. Zulke weekends moet ik niet al te vaak doen, want het is een aanslag op mijn gezondheid. Gelukkig maakte de gezelligheid het allemaal goed. Daarom wil ik de organisatie van het Snakes Weekend heel hartelijk bedanken, voornamelijk Piet, ik ben blij dat ik op je aanbod ben ingegaan. Rest mij nog 1 vraag. Ik heb de engelse vertaling van Berend Botje nog steeds in mijn hoofd, hoe kom ik daar zo snel mogelijk vanaf..?!

Groeten van Conny Vos

ZOMAAR EEN (GEWOON?) MOTORWEEKEND

Zaterdag 22 april '06: Remcursus

Het was in het begin van dit jaar, dat ik van onze Ratten voorzitter te horen kreeg dat er een leuke cursus zou worden georganiseerd, namelijk een workshop Remmen. "Leuk", zei ik toen "hier doe ik aan mee, dit is iets dat ik al vanaf mijn geboorte dacht goed onder de knie te hebben."

Denk eens aan al die dingen die je moet doen om tot stilstand te komen in allerlei situaties die je tijdens je leven meemaakt: driewieler, auto-pet, fiets, brommer, auto en met de motor.

Moet een makkie zijn, het lukt mij al 54 jaar.

Maar ja, de motor is een ander verhaal natuurlijk. Sinds mijn dienstplicht in de 70er jaren heb ik al mijn rijbewijzen behaald, behalve voor de motor. Een aantal jaren geleden moest een vriend van me opeens een Harley Davidson kopen en na een aantal keer achterop mee gereden te hebben, had het motorvirus mij ook te pakken. Op mijn 50e moest ik er dus ook aan geloven, lessen dus! Bijzondere verrichtingen, wie herinnerd ze niet: rondjes, 8tjes, slalom en remmen. Remmen, dat kan ik al, maar toch is een mens nooit te oud om iets te leren was een van mijn vader's uitspraken die mij er toe aanzette om op 22 april mijn pak aan te trekken en om 9.00 uur te vertrekken vanuit Volendam naar P2 van de Arena. Je weet wel, van die voetbal club uit Amsterdam. Mijn route was de IJ-tunnel door en via het Amstelstation naar de Arena waar ik om half 10 aan kwam. P2 was een parkeer terrein voor bussen en ongeveer 2 voetbalvelden groot. Vandaag was

deze helemaal leeg op een zeecontainer na, waar wij geen last van hadden. Stef Isken stond daar al te wachten. Vervolgens kwamen Theo Vos, Peter Rekers, Karin Donnahue en de instructeur Ronald Vorst aan. Een opkomst van 5 motoren, ik had er eerlijk gezegd meer van verwacht, maar ja, dit was ook wel weer in ons voordeel omdat je dan snel je rondjes achter elkaar kon maken. Helaas konden de slagbomen niet open, en moesten we via het vluchtheuveltje het terrein op rijden. Deze was echter vrij hoog waardoor ik hem 'n beetje kneep, gezien ik slechts een centimeter ruimte overhield tussen de vluchtheuvel en mijn 920 motorblok. Wij gingen ons opstellen op het midden van het terrein voor een inleidend gesprek met Ronald. Ronald legde het een en ander uit over het remmen. Het 80-20% principe, de juiste banden spanning, etc. Ronald begon met een poortje te maken van 6 pionnen, en met een naderingsnelheid van 30 km/u maakten wij onze eerste remproef: een makkie. Mooi niet, ondergetekende kwam met rokende en uitbrekende banden tot stilstand. Gelukkig

had ik er van de winter nieuwe banden op laten zetten. Na een uitleg van wat ik verkeerd had gedaan, of eigenlijk wat wij allemaal verkeerd deden, verliep het tweede rondje een stuk beter. Natuurlijk lees je in al die motor tijdschriften over het aangrijppunt en doseren, maar in de praktijk valt dat niet mee. Bij de volgende rondjes ging de snelheid omhoog en mocht je ook niet meer naar de instructeur of de pionnen kijken, aangezien dit teveel af zou leiden van het remmen. (reactietijd, remafstand, etc) Theo moest zijn donkere zonnebril afzetten zodat Ronald beter Theo's ogen en dus de reactie kon zien. Toen begon ik het leuk te vinden, de afstand tot de poortjes werd vergroot en ik perste er 110 km/u uit voor de noodstop. Nadat wij dit onder de knie hadden gingen we de uitwijkproef doen. Zoals Karin dit zelf beschreef, voerde ze deze proef uit met dichtgeknepen billen, uit angst om de man omver te rijden. De bedoeling was om met 80 km/u aan te komen rijden door het poortje en op het laatste moment gaf hij met zijn hand aan of je naar links of naar rechts moest uitwijken. Nou Karin, ik ben trots op je. Het enigste wat je omver reed was een buitenste pion, en deze kan wel wat hebben. Hierna volgde de bekende rook pauze die dan door Ronald ingevuld werd door zijn nieuwe rem methode uit te leggen. Simpel gezegd is het een kwestie van je handrem inknippen en voor dat ene beetje extra remkracht moet je je hand naar voren draaien, alsof je je gas nog verder dicht draait. Met deze extra remkracht kan je harder remmen en dit resulteert in een kortere remweg. Probeer maar

eens op een mooi stil stukje wegdek, of beter, schrijf je in voor zo'n cursus. Zoals altijd geldt: oefening baart kunst. Wij hebben deze koude zaterdag veel geleerd en vooral veel genoten. Gelukkig hebben wij deze dag afkunnen ronden zonder kleerscheuren. Bij deze wil ik graag de organisator en de instructeur bedanken voor hun inzet en tijd.

Zondag 23 april '06: Toertje langs de Vecht

De volgende dag hadden we ook nog een toertje met onze andere ratten vriendjes en vriendinnetjes die wij onder het genot van een aangeboden kop koffie van het huis (altijd een leuk gebaar). Het voorgaande verhaal konden wij in geuren en kleuren vertellen en de mensen die wij zondag spraken, hadden er al spijt van dat zij dit niet mee hadden meegemaakt. Omdat er nu andere leden aanwezig waren dan 4 weken geleden, kwam Theo met het idee om de tourrit van de vorige maand nog maar een keer te rijden. Aangezien ik in de minderheid was, werd mijn protest in de wind geslagen. Geintje. Theo ging op de kop en met 6 motoren reden wij het rondje om de Vecht nog maar een keer. Halverwege maar weer een kopje koffie gedronken bij een restaurant waren Theo in zijn jonge jaren wel eens met zijn drakenboot kwam om te oefenen. Op de terugweg hebben wij toch weer anders gereden op een weggetje waar 2 motoren al moeite hadden elkaar te passeren, laat staan auto's. Dus kruipend met een snelheid van 30 km/u weer richting Café Liefinck. Hier hebben wij heerlijk in het zonnetje op het terras gezeten, aangezien binnen weer eens vol was met voetbal liefhebbers die naar een wedstrijd van Ajax of zo zaten te kijken. Wij moesten ons drankje daarom zelf maar binnen halen, aangezien de voetbal toch wel spannend was. Terugblikkend op dit weekend was het mij de 3 tankbeurten en het afgesleten rubber zeker waard. Dit was dus zomaar een (gewoon?) motor weekend.

Johnny VD920

ORGANISATIESTRUCTUUR

BESTUUR e-mail: bestuur@viragostarclub.nl

Han van Grinsven *voorzitter*

Walther Paris *vice-voorzitter*
(*public relations,*
Buitenlandse contacten)

Peter Lucas *secretaris*
(*Buitenlandse contacten*)

Rob Hoogendoorn *penningmeester*

Wim Gijsbers *road captain*
(*Buitenlandse contacten*)

TOEGEVOEGD AAN HET BESTUUR

Marcel Langerak (portefeuille Road Falcons)

Jan Teunissen (portefeuille Road Wolves)

Theo Vos (portefeuille Road Rats)

Atie Koeleman (portefeuille Westcoast Hogs)

Piet de Jong (portefeuille Southern Snakes)

Rob Blokker (portefeuille redactie)

REGIOVERTEGENWOORDIGERS

Regio 1 Groningen/Friesland/Drente:

Regio 3 Overijssel/Gelderland/Flevoland:

Regio 4 Noord-Holland/Utrecht:

Regio 5 Zuid-Holland/Zeeland:

Regio 6 Brabant/Limburg:

LEDENADMINISTRATIE

Herman Obbink

e-mail: ledenadministratie@viragostarclub.nl

REDACTIE MAGAZINE

Rob Blokker

e-mail: redactie@viragostarclub.nl

COMMISSIES

Beurzen en clubartikelen

Hans Negrijn en team

e-mail: beurscommissie@viragostarclub.nl

Evenementen

Rob Blokker en team

e-mail: evenementen@viragostarclub.nl

Road Falcons Marcel Langerak en team
e-mail: falcons@viragostarclub.nl

Road Wolves Jan Teunissen en team
e-mail: wolves@viragostarclub.nl

Road Rats Theo Vos en team
e-mail: rats@viragostarclub.nl

Westcoast Hogs Atie Koeleman en team
e-mail: hogs@viragostarclub.nl

Southern Snakes Piet de Jong en team
e-mail: snakes@viragostarclub.nl

Ben je niet in staat ons te bereiken via de elektronische weg, dan kan het nog altijd op de ouderwetse manier: **Postbus 36, 2300 AA Leiden**

COLOFON

Het VSCN Magazine wordt 4x per jaar uitgegeven.

Redactie: Rob (tevens site master) en Daniëlle Blokker

Redactieadres: Redactie VSCN, Postbus 36, 2300 AA Leiden

Email: redactie@viragostarclub.nl of viragostarclub@gmail.com
Dit laatste adres voor grotere bestanden zoals bv. foto's

Internet: <http://www.viragostarclub.nl>

Vormgeving: de Studio, Breda, e-mail: destudio@tiscali.nl

Contributie: per jaar op bankrekeningnummer 15.66.06.704 t.n.v. VSCN te Veenendaal.
Gewone leden: € 30,-. Gezin/partnerleden of begunstiger: € 20,-

Het lidmaatschap loopt van 1 januari t/m 31 december. Opzeggingen dienen vóór 1 december binnen te zijn bij de ledenadministratie. Dit kan per brief naar postbus 36, 2300 AA Leiden, ter attentie van de ledenadministratie of via een e-mail naar ledenadministratie@viragostarclub.nl met vermelding van het lidmaatschapsnummer. Voor nieuwe leden, wiens contributie is bijgeschreven na 1 oktober, geldt de contributie voor het daaropvolgende kalenderjaar.

VIRAGO STAR CLUB NEDERLAND

NATIONALE RALLY 2006

camping
Z NNEHOEK

8, 9 EN 10 SEPTEMBER

Camping „de Zonnehoek“
Noodweg 50 1213 PZ Hilversum

Tickets

Bij voorinschrijving: € 55

Aan de poort: € 60

**Maak € 55 over op Rekeningnr. 15.66.06.704 t.n.v VSCN
te Veenendaal o.v.v je lidnr en „Rally 2006“**